

Ylva Bergman
Foto: Wiebe Kiestra

LÖRDAGSINTERVJUN

"Om vi satsade lika mycket på civilsamhället som på militära medel skulle vi ha en helt annan värld"

Publicerad: den 2 maj 2015 Uppdaterad: den 2 maj 2015

Viljan att förstå vad som ligger bakom orättvisor och krig drev tidigt Ylva Bergman till att som journalist rapportera om mäns våld mot kvinnor. Klivet till posten som generalsekreterare på Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet (IKFF) gick via två år i Jerusalem där hon på nära håll fick uppleva Palestinakonflikten. "Efter det känns det naturligt att arbeta med att stärka den internationella kvinnorörelsen", säger hon när OmVärlden möter upp för en kaffe i Haag, i Holland.

Ylva Bergman befinner sig i Haag på IKFF:s jubileumskonferens. Hon pratar snabbt och engagerat och ger exempel efter exempel på kvinnor som under konferensen delat med sig av sina erfarenheter av förtryck. Medlemmar från förbundets sektioner från alla världens hörn har alla samlats för att förnya IKFF:s hundra år gamla målsättning att kämpa för kvinnors politiska deltagande och att utrota det system av makt som, enligt dem, ligger till grund för krig och förödelse. Många känner sig ensamma, utsätts för hot och i värsta fall för döden.

– Jag känner mig ännu mer övertygad efter den här konferensen. Det finns så många modiga kvinnor som kämpar för fred och nedrustning i sina närområden. Om vi satsade lika mycket pengar

på civilsamhället som vi satsar på militära medel skulle vi ha en helt annan värld. Det är därför det är så viktigt med en feministisk utrikespolitik, säger Ylva Bergman när vi ses på ett café intill en stor staty av Nelson Mandela vid Peace Place i Haag.

Hon hänvisar till utrikesminister Margot Wallströms tre byggstenar på bokstaven R, som hon använder för att beskriva sin utrikespolitik – rättigheter, representation och resurser. I sin roll som IKFF:s generalsekreterare vill Ylva Bergman, precis som i sin tidigare journalistroll, påverka regeringen. Framför allt lyfter hon fram hur viktigt det är att förstärka resurserna till feministiska organisationer runt om i världen.

– Bristen på resurser är ett stort problem för civilsamhällets organisationer. Jag tycker att en större del av det svenska biståndet måste riktas till att stärka civilsamhällets långsiktiga arbete för fred. Det är svårt att skapa hållbarhet om resurserna bara betalas ut för sex till tolv månader åt gången. De stora organisationerna har ofta budgetar som löper över flera år.

IKFF består i dag av ett trettiootal sektioner spridda över hela världen. Huvudkontoren ligger i Genève och New York, men IKFF Sverige har en framträdande position, enligt Ylva Bergman. Dels beror det på starka kvinnor såsom Ingrid Segerstedt-Wiberg och Elin Wägner, som varit pådrivande under organisationens historia. Dels på det starka påverkansarbetet mot nedrustning här hemma, samt regionala samarbeten med systerorganisationer i Central- och Västafrika, som IKFF varit med att bygga upp på senare tid.

– Vi har ett tätt samarbete med IKFF i Nigeria, Kamerun och Demokratiska Republiken Kongo. Vi har stärkt dem både organisatoriskt och med resurser. De arbetar med att mobilisera fler kvinnor till regionala och lokala fredsprocesser. De försöker också påverka sina regeringar att implementera nationella handlingsplaner och internationella konventioner kopplade till mänskliga rättigheter, kvinnors representation och deltagande, och de stärker vårt påverkansarbete här med sina analyser.

Alla systersektioner arbetar utifrån sina lokala behov, men FN:s resolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet fungerar som en gemensam hörnsten, även för det arbete IKFF bedriver i Sverige. Det är en unik resolution, anser Ylva Bergman, eftersom den sätter fokus på kvinnors situation i krig och konflikter samt nödvändigheten av kvinnors delaktighet för att en varaktig fred.

– I Sverige har vår starka kvinnorörelse varit avgörande för den jämställdhet vi har i dag. Då borde det vara självklart för en feministisk regering att också stärka kvinnor i andra länder. Sverige kan bli en röst för dessa kvinnor.

Ylva Bergman berättar att hon alltid drivits av olika frågor och sökt sig till de sammanhang där just de frågorna diskuterats. Uppväxten i en förort till Göteborg på 1970-talet påverkade henne tillsammans med en grundläggande nyfikenhet att utforska hur saker och ting hänger ihop. Under kriget i Bosnien-Hercegovina skrev hon i Aftonbladet om våldtäkter som vapen och om flyktingsituationen. På Riksförbundet för sexuell upplysning (RFSU) arbetade hon mot abortmotståndet inom EU och för reproduktiva och sexuella rättigheter.

– Till IKFF tar jag med mig av RFSU:s erfarenheter av att demaskera maskulina ideal. En patriarkal struktur består inte bara av mäns våld mot kvinnor utan även av det faktum att en liten grupp män tvingar en större grupp in i en traditionell mansroll.

Mellan 2012 och 2014 bodde hon tillsammans med sin familj i östra Jerusalem. Hon fick där uppleva hur våld föder våld och hur rädsla demoniserar den andre från båda håll. IKFF kombinerar feministiska frågor och konfliktlösning, något som hon kände att hon ville arbeta med.

– Jag brukar följa mitt hjärta, säger hon och stannar för att prata med några aktivister från Sverige, som precis som vi lämnat IKFF-konferensen en stund för att njuta av solen med en kopp cappuccino.

Text: Ann-Catrin Emanuelsson

Foto: Wiebe Kiestra

Rekommendera Tweeta